

ლი სადგომები, სხვა და სხვა სავაჭრო და სახელოსნო მაღაზიების პატრონთა და ქარხნების მექონეთ. ამორჩეულთა სი წარედგინება დასამტკიცებლად ხელმწიფე იშერატორს;

„3) ამორჩევა მოელს ქალაქში უნდა დაიწყოს და კიდევ შესრულდეს ერთსა და იმავე დღეს;

„4) დანიშნულ დღეს და საათზედ ამომრჩეულნი ყველანი სახლში უნდა იყვნენ და მოელოდნენ. კამისიას, თავიანთ კანდიდატის ჩასაწერად; ვინც სახლში არ იქნება ხმის უფლებას ჰქონებას.

„შამალებაზ დამტკიცების შემდეგ ამომრჩეულთა სიისა, ჩეხევა დაუყოვნებლივ იწყებს მოქმედებას ქალაქ-მთავართან. ზომები მიღებულია რეგისაგან გამოცხადებული იქნებან ქალაქ-მთავრისაგან და იქნებან ძალაში აღნიშნულ წესითვე შეცვლამდე.

„5) საქმისათვის საჭირო ფულს ქალაქ-მთავარი მიიღებს სახელმწიფო ხაზინიდან.

„შალაქ-მთავარმა დანიშნა ამოსარჩევათ 19 მარტი 3 საათიდან.

— შამალებას საექიმო სასწავლებელში კურს შესრულებულ ქალებს ექიმებს მიეკათ უფლება საშედრო საავათმყოფოებში სამსახურის.

ახალი ამბები.

— პეტერბურლიდამ გვწერენ, რომ 1 მარტის შემდეგ ჯერ კიდევ აქ ხალხი გონზე კერ მოსულათ. შევლას რალაცას ეშინიათ, ყველა გაფაციუბულია, რალაცას მოელიან და არ იციან კი რას.

„სტუდენტები ქუჩებში სიფრთხილით დადიან; ცდილობენ, რომ პოლიციელების ყურადღება არ მიიქციონ; თუ პოლიციელმა, ტანისამოსით ან საზოგადოთ გარევანის შეხედულობით, საეჭვო კაცად გიცნო, შეგაჩერა ქუჩაში და ამ დროს როგორმე ფერი რეცვალა, უნდა იცოდეთ, რომ დაგიჭირენ.

„ზაზეთებიდამაც გეცოდინებათ,

რომ ძალიან ბევრის, ხშირად სრულიად უმარქო ხალხსაც, იქნებინ ამ ფასად რუსეთში. ჩენდა — სასიამოვნოდ, ამ დატუსაღებულებში ჯერ-ჯერობით არც ერთი ქართველი სტუდენტი არ ურევია...“

**
ძალის გაჩენის თაობაზედ გაზეთ „ქავებული“ დაბეჭილია, რომ ამ მარტის თვის განმაღლობაში 500 ფუთამდინ კალის კვერცხი მოაგროვა ხალხმათ. თვილისის გუბერნიაში, შარიაზში, კალია ჯერ არ გამოჩეკილა. შარიაზში კალის კვერცხი ბლომად არის ჩატყრილი; აქ ზოგან დაუხნავთ კალინი მინდვრები და ზოგან კი კვერცხებს აგროვებენ და სწვენო.

**
ორი სოფლები ხამი ვლეხი მისდგომიდნენ დღეს პლექსანდროვის ბალის მთავარისა და წესის არღვევდნენ ისეთ ადგილის, საცა იმათზე ბევრს სხვებსაც დაერცვია ეს წესი. იქვე ახლოს მდგომ პოლიციის სალდათმა დაინახა თუ არა ეს გლეხები, მივარდა იმათა, მოგლიჯა თრთავეს ქუდი, ჩაგდო შარდში, შედგა ფეხები, მიბით და დაუწყო მიჩა წერდა... მათი კი მიაფურთხეს საწყალ გლეხებმა, მიუტოვეს ქუდები და წავიდნენ...“

რასაკირველია, ქუჩის სისუფთავე უნდა დაიცეს პოლიციამ, მაგრამ როცა სოფთად ჩატყული ხალხი არღვებს ამ წესს, რატომ მაშინ არ იქცევა პოლიცია ახ სასტრიკად?...“

**
„ქავების პურიერში“ დაბეჭილია, რომ ერთი ეიღაც ურაც პეტრუს მაცი თერგისა და შუბანის მაზრებში წასულა ქალების მოსაყანად, რომელთაც მერს აქაურს საროსკიანებში ჰყიდისო.

ამგარი ამბები რამდენჯერმე იყო ჩენენს გაზეთში გამოცხადებული: მერეთში, სამეცნელოში და ბურიაში ხშირად მოტყუებით აგროებენ ახალგაზღა ქალებს, ჩამოჟყავთ თვილისში და აქ ჰყიდიან, ასაღებ...“

—

შემშინებლა. მერე მიეწევ და მეგონა, ეს არი ჩამეძინება, ძილში არას გაფიგებ, დაებინდები და ხვალ მკვდარს რომ მნახვენ, ეგონებათ შემთხვევით მომსვლია ეს საქმე, დედა ჩემიც უფრო აღვილათ იტანს ნაღველს...“

მაგრამ სად იყო ძილი! შემით

კანკალმა ამიტანა, სული ვერ მომებრუნებინა, ვიხრიობოდი, თითქო თმებით მათრეველნენ!..“

ველარ მოვითმინე, მინდონა დამეუფირა, ვეცი ფანჯარას, გავაღე იმ აზრით, რომ ჯერ აღრეა, ძილი რომ დამძლევს, მიეხურავ ფანჯარას და უფრო აღვილათ გამოტაცებს სიკედილი...“ ზაღვინედ ქუჩაში...“ სიჩუმე და დას ინსტრუმეტში შევალის დროს. რა ტირილი მქონდა! ხუმრობა კი არ იყო, შეედო წლით უნდა მოვშორვებულვიყავ ჩემ ხალლობას. მანამ მე ვოცნობოდი ოთხ კედელ შუა — როგორ მხიარულათ დაბრუნდები, კურსს რომ შეესრულებ ჩემ სახლობაში-მეთქი, ამ დროს დამეკარგ დაც, ძალა...“ მომავნდა და მეც გამინათა მოლათ ოთხი და მეც გამინათა მომავალი გზა...“

უფერა და მისი ფულები.

(რაჭაში)

მინდა აგიწეროთ ყურადღების ღიასი ადგილი და იქნება, თქვენის პატივცემულის გაზეთის წყალობით, მიაუციონ ყურადღების ვისიც წესია.

74 წ. მე გახლდი მძიმე ავათმყოფი გაციებისაგან; დამიწყო ხველება და მჭერები; მთელი ზამთრის განმავლობაში ვიყავი ლოგინად, ვიყავ დავრდომილი და მუდამ ექიმები შადგენ თავზე; მიგრამ არავითარი წამლობა, არ მომიღვა; ისეთ მდგომარეობაში ვიყავ, რო, ვინც მნახვდა, უველანი იმედ დაწმედილი მშორდებოდნენ ჩემს გარდაჩენაზედ; მრავალი ჩემი სახლობლები ვერც ბედავდნენ ჩემს ნახეს და ახლო დაჯღომას, რადგანაც ეშინოდათ რომ ჭლერქი საშიში ავათმყოფიბაა და გარდამდებით.

მეორე წელს, ექიმების რჩევით, წაველ შბასოუმანს და იქ დაც ჩი როი თვე; მაგრამ ისრე ლმერთმა თქვენს მტერსაც ნუ ასარგებლოს, როგორც მე აბასოუმინით ვერ ვისარგებლე; ის იყო კინალამ ჩემი ძელები იქვე დაუტოვე. მქიმმა სკოროვა მირჩია სახლში დაბრუნდება და მომცა დარიგება, რომ არ მცირა ლვინო, ოტკად არც მექამა მარილიანი საჭმელები, რადგანაც ჭლერქის ნიშნები გაეცის.

დაბრუნდი სახლში, ჩავეარდო ლოგინად და მთელი წელიწადი ვიყავ მწერხარე. შემდეგ, 76 წ. ინისის თვეში, მირჩის ვიღაცებმა, რომ წასულიყავ რაჭაში შეერის შევე წყლებზე. მეც ძელებური ანდაზა ავასრულე; „წყალ წალებული კაცი ხაეს ეკიდებოდათ“. წაერეან როი კაცი იმ აზრით, რომ, თუ ეინცა გამოცხადება და ბურიაში მომკერდით, როგორც შაბი ისე კვეთება; ამით იბანენ თავს და იძხიან, ეს უცბარი თავის ტკივილის წამალიაო!

რაც მოგახსენეთ, ყველა ამითი ხალხი წამლობს სულ თავიანთი გულის-თქმით, რადგანაც ექიმი არ არის. ხალა მე ისევ ჩემ თავ-გარდასავალს გიამბობთ: როი წლის განმავალობაში მუდამ დღე და ღამე რომ მახველებდა, ოც-და-ხუთი დღის შემდეგ ხელი სრულებით მომესპო; მომეცა საჭმლის მაღა და დავიწყე ხორცის შესხმაც. აქიდან დაბრუნდებული, როგორც შემორჩენილი არ იყო, მიეციდო, ვეღარ მიცნო. არც დამიჯერა მე თუ ერ ის, რომელისაც ის აქიმობდა; მერმე თან გაუკვირდა ჩემი მდგომა-

თავიდგან არ მოგახსენებულ ჭულოს ვერ ვაიგებთ. ტერადისებული

ჩაველი უწერას თუ არა, მეორე დღესვე დავიწყე წყალზე სიარული და სმა წყლისა. მრავალი ხალხი იყო, მაგრამ ერთმაც მათვანმა არ იცოდა რარიგოლი წყალი ესეა და ან როდენი, რადგანაც აქ არგახლდათ ექიმი; ვინ ცემდა დღეში ოც-და-ას სტაქანს ვინ არმოცხას, ვინ ხუთის და ვინ როგორც შეიძლება, და მოუვიდოდა ფიქრში.

სკე გახლაც მეორე თვეისების წყალი, რომელისაც „რკინის წყალს“ უწოდებენ. ამ წყალს კა თუ ის სტაქანის მეტს კაცი უერ დალევს, ვინ ხუთის და მარა-დატანებით ზოგნი ათ სტაქან-საც გიახლება, და სწყენს თუ უხდება, ღმერრთმა იცის!

აქ არის აგრეთვე მეტე ჰერი (ფაზი), რომელიც ამოდის მიწიდგან თრ-სამს ადგილას, სადაც დარჭობილია მიწაში მასრა და ამ მასრით ეწა-ფებიან იმ მეტე ჰაერს, და იძხიან ცულის-ტკივილს უხდებათ. მაგრამ ჩემს იქ ყოფნაში ერთი მოხუცი დე-დაკაცი საუკუნოთ განათავისუფლა ყოველგვარ ავათმყოფობისაგან...“

ამას გარდა აქ არის კიდევ ერთი სხვნაირი წყარო, რომელიც გამო-წვეთს მიწიდგან თუ არა, იმ წამსე როგორც შაბი ისე იკვეთება; ამით იბანენ თავს და იძხიან, ეს უცბარი თავის ტკივილის წამალიაო!

რაც მოგახსენეთ, ყველა ამითი ხალხი წამლობს სულ თავიანთი გულის-თქმით, რადგანაც ექიმი არ არის. ხალა მე ისევ ჩემ თავ-გარდასავალს გიამბობთ: როი წლის განმავალობაში მუდამ დღე და ღამე რომ მახველებდა, ოც-და-ხუთი დღის შემდეგ ხელი სრულებით მომესპო; მომეცა საჭმლის მაღა და დავიწყე ხორცის შესხმაც. აქიდან დაბრუნდებული, როგორც შემორჩენილი არ იყო, მიეციდო, ვეღარ მიცნო. არც დამიჯერა მე თუ ერ ის, რომელისაც ის აქიმობდა; მერმე თან გაუკვირდა ჩემი მდგომა-

187.... 7 ქისტებულისთვეს.

